

ՄՇԱԿ

Մշակ թերթը գինը 10 րուբլի, կէս տարվանը 6 րուբլ. Առանձին համարները 7 կոպէկով.
Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакеъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».
Տ է Լ Է Ք օ ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տոն օրերէն).
Յայտա տարութիւնը ընդունւում է ամեն լիցուով.
Յայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ.
Տ է Լ Է Ք օ ն № 253.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ՀԱՐՈՒՆ ԱՎԱՆՈՒՄԷ

„ՄՇԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ
ԲԱՃԱՆՈՒՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը՝ թէ՛ Ռուսաստանում և թէ՛ արտասահմանում 10 րուբլ. տասն և մէկ և տասն ամսվանը՝ 9 ր., ինն և ութ ամսվանը՝ 8 ր., եոթ ամսվանը՝ 7 ր., վեց ամսվանը՝ 6 ր., հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը՝ 2 ր., ամսական՝ 1 րուբլի:

Գրվել «ՄՇԱԿ» կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ:
Օտարաբարգապայները պէտք է գիտեն հետևեալ հասցէով՝ Тифлисъ. Редакция «МШАКЪ»: Խոկարտասանանից՝ Tiflis. Rédaction «MSCHAK»:

ԲՈՂԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Միօրեայ ժողովրդագրութիւն. Հեռագիրներ. — ՆԵՐԻՒՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Մատենագրութիւն. Նախակ թափուած. Նախակ թափուած. Նախակ շուրջ. Նախակ Արեւի գուռուից. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Վերջին տեղեկութիւններ. Պաշտօնական գեղարու. Նախակ Պարսկաստանից. Սրբաբն լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՒՆՆԵՐ. — ԲՈՐՍԱ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՄԻՐՈՒՄԸ ԺՈՂՈՎՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մենք յայտնել էինք «Մշակ» մէջ, որ առաջին անգամ 1897 թւին պէտք է ընդհանուր մի օրեայ ժողովրդագրութիւն տեղի ունենայ Ռուսաստանում: Այդ մեծ գործի նախապատրաստութիւնները առաջ են գնում և նորեքս հրատարակիչները ժողովրդագրութիւն կատարելու եղանակի մասին գիտնալու հրահանգներ և յուշումներ: Կովկասի ազգագրական և լեզուաբանական ընդհանուր ծրագիրը համապատասխան փոփոխութիւններով Օրինակ, ծուխը, որ հիմք է եղել մինչև այժմ եղած կովկասեան ժողովրդագրութիւնների համար, մայրամբ է ծրագրի մէջ, մինչդեռ Ռուսաստանի ներքին նահանգներում բոլորովին այլ հիմք է ընդունված:

Այդ առաջ ունենալով, որ գործնական նպատակ անհնարին կը լինի ժողովրդագրութիւնը կատարել և վերջացնել մի օրվայ մէջ, ինչպէս այդ պահանջում է վիճակագրական գիտութիւնը, որովհետեւ է, որ ամբողջ Ռուսաստանի համար նշանակված ընդհանուր օրը կը ծառայի իբրեւ հիմնական առանցք բոլոր տեղեկութիւնների համար, իսկ թոյլ կը տրվի այդ տեղեկութիւնները ժողովրդագրութիւն օրում, կամ գուցէ մի քանի շաբաթում:

Միօրեայ ժողովրդագրութեան աջողութիւնը կախում է ոչ միայն տեղեկութիւնների ժողովողների հմտութիւնից և գործի ամբողջ կազմակերպութիւնից, այլ և հասարակութեան համակոորդիւնից և ինտելիգենցիայի աջակցութիւնից: Այդ պատճառով ուրիշ երկրներում այդպիսի գեղարու նախօրը ծանօթացնում են հասարակութիւնը այդ գործի կարևորութեան հետ գրեթէ բոլորովին, դաստիարակութիւններով, յօդուածներով, մատչելի գեղարուներով: Երբ ազգայնականութիւնը համակոորդութեամբ և հաւատով է վերաբերվում գեղարութիւններին, այն ժամանակ շատ հեշտանում է տեղեկութիւններ ժողովողների գործը թէ արագութեան և թէ ճշգրտութեան կողմից:

Այս անգամայ միօրեայ ժողովրդագրութիւնը, ինչպէս մի անգամ յիշել ենք, ունի իբրեւ պատմական նիւթից: Ինքն հեղինակը

աւելի բարդ ծրագիր, քան նախկին վիճակագրութիւնները, որովհետեւ բացի ազգայնականութեան թւից պէտք է ժողովվեն և մի քանի ուրիշ տեղեկութիւններ: Սակայն եթէ ծրագիրը նոյն իսկ լինէր նեղ և միայն վերաբերվում լինէր ժողովրդի թւին, դարձեալ նա հիմնական նշանակութիւն կուներ, իսկ իր ներկայ կազմութեամբ նա կը տայ մեծ և կարեւոր վիճակագրական մի պատկեր Ռուսաստանի ազգայնականութեան վերաբերութեամբ:

Մասնաւորապէս կովկասի համար մեծ կոնսենսուս վերջապէս ծիշը թւեր թէ հայերի և թէ մեր հարեան ազգութիւնների մասին և կը պարզենք վիճակագրական մի քանի հիմնական խնդիրներ: Ռուսներով այնուհետև ուրիշ տեղեկութիւններ մեր հողային, կալուածական, ընդհանուր տնտեսական, կրթական և այլ խնդիրների մասին, մեծ կարողութիւն կուսենանք ծիշը գաղափար կազմել մեր կեանքի և ներկայ գրութեան մասին և մեր գատողութիւնները հիմնել ստոյգ թւերի վրա:

ՀԱՆՈՒՄԻՆԵՐ

(Ռուսաց գործակալութեան)

Բերլին, 17 սեպտեմբեր: Հայ պրոֆէսոր Թուսայան, հրատարակելով ազատ կերպով ազատագրական փորձերից, ճանապարհ ընդառնելով:

Լոնդոն, 17 սեպտեմբեր: «Daily News» լրագրին և Պոլսից հաղորդում են, որ Թուրքիայի բրիտանական ազգայնականութիւնը կարական ձեռնարկութիւնների է սպասում Անգլիայի և Ռուսաստանի կողմից: Պաշտօնական կուսակցութիւնը սարսափահար է եղած, որովհետև լուրեր են պտտում, որ այդ պետութիւնների միաբան գործողութիւնը վճռված բան է: «Standard» լրագրից առաջին օրը յօդուածում ասում է. «Անգլիայի և Ռուսաստանի միաբան գործողութիւնը, եթէ մինչև անգամ գործը սահմանափակվէր բերանացի յայտարարութիւններով, ցանկալի ներգործութիւնը կուանայ: Փա՛նի որ Անգլիան և Ռուսաստանը միաբան կը սկսեն գործել, մնացած պետութիւնները կը հետեն նրանց»:

ՆԵՐԻՒՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

«Տեղագիր»-ը հաղորդում է ժողովրդագրագետ Գրեյ Մեյսոնի արեւելահայկազի Սմբատեանց, վաղարշապատ, 1895.

Մեծագիր 843 էջերից բաղկացած այս հատարար աշխատութիւնը, որ գուրս է եկել էջմիածնի տպարանից, ստիպում է ընթերցողին հարցնել ինչի համար է հրատարակված այս ստուար աշխատութիւնը. ինչի համար են գործը դրված տասնեակ տարիներ, անբաւ թուղթ և թանաք: Եթէ ընդունենք հեղինակի պատասխանը, թէ նրա նպատակն է եղել ուղղել, սրբագրել և լրացնել Շախմատեան, Ջալալեան և պիտեպոստների և Մանուէլ Գիւմուշեանցի վարդապետի նկարագրութիւնները, կը տեսնենք, որ, ընդհանրապէս, նա աւելի է դժուարացրել և խճճել գործը: Մեյսոնը արեւելահայկազի գործ է դրել մեծ աշխատութիւն, հաւաքել է բազմաթիւ արձանագրութիւններ, բեկոտագրեր, պատմական գրաւոր յիշատակներ, բայց այդ ամենը լատեն է այնպիսի անտեղի, աննպատակ և աւելորդ նկարագրութիւններով, խոսակցութիւններով, դրոյցներով և դատողութիւններով, որ աշխատութիւնը միանգամայն կորցնում է իր արժէքը և նշանակութիւնը: Գիտեալ է մինչև անգամ օգտվել նրանից, իբրեւ պատմական նիւթից: Ինքն հեղինակը

զգալով իր աշխատութեան այդ մեծ պատկերը, ասում է. «Բայց հարկից ըստիպումս» տեղագրութեան մէջ գրում է ինչն անհնար էր բաներ և բաներ, բայց այնպիսի զբոսաշրջներ և իրենց սիրողները կուսենան: Գրել մի ամբողջ աշագին աշխատութիւն և նրա մէջ մտցնել անհնար բաներ այն յուսով, թէ այդ անհնար բաներն էլ սիրողներ կուսենան և կը կարդան, դժուար է այդպիսի տրամաբանութեամբ կարելի լինի բարձրացնել զբոսարկի կրճատվել ու նրա մէջ մնալ միայն յիշատակարանների, արձանագրութիւնների, բեկոտագրերի, և վիճակագրական տեղեկութիւնների ժողովածու, այդ ժողովածուն գուցէ ունենար փառք ի շատէ արժէք:

Հ. Ա.

ՆԱՄԱԿ ԲԱՐՈՒՄԻՑ

Սեպտեմբերի 12-ին

Նախալին գործարանները թէ՛ ձմեռվայ երկարատեղ գաղափարից յետոյ ահա մի քանի ամիս է ինչ սկսել են գործել, բայց և այնպէս զաւրթի մէջ, թէ առևտուրի և թէ ընդհանրապէս ուրիշ գործերում, չէ նկատվում այն կենդանութիւնը, որ սիրում էր առաջին տարիներում: Ընդհանրապէս, ամեն ինչ դանդաղ ընթացքի մէջ է: Գործարաններում բանտարների օրավարձը զգալի կերպով պակասել է, դրա պատճառն այն է, որ մի կողմից Թուրքիայից գալիս են գործ որոնող գաղթականներ, իսկ մի կողմից չընկալող գեղերի վրացիներն էլ, իրանց դաշտային գործերը վերջացնելուց յետոյ, անագին քանակութեամբ թափվում են այստեղ և ցրվում գործարաններում մշակութիւն անելու մինչև գարուն:

Արտասահմանից եկող բոլոր չողանալները, ինչպէս ասում են, բերանից բերան լին գաղթականներով: Գուրս գալով չողանալներից, նրանք, մեծ մասամբ անտէր մնացած այրի կանայք, իրանց երեխաներով, ցրվում են բազմաթիւ յետ ընկած և խուռ ու խուռա անկեղծները: Բակերում գետնի վրա չիլված փայտէ տանիքները նորից սկսեցին մեծ արժէք ստանալ. նրանց վարձը կրկնապատկվել ու եռապատկվել է: Այդ տեսակ տեղերում են ապրում եկողները: Մեր քաղաքում, այդպիսի մեծ կարիքի պատճառով, բացվել են և բացվում են փոխատու կաստաներ: Առաջին օրինակ տուողը մի հարուստ կալուածատէր է: Գաղթականները նրանց են յանձնում իրանց հետ բերած փառք ի շատէ արժէքաւոր իրերը:

Տեղին հայ թատրոնատէրները մտածում էին եկող հոկտեմբեր ամսին մի ներկայացումով ասեն թատրոնի գոյութեան տասնամեակը, բայց ներկայ հանգամանքների պատճառով հասարակութեան արամադրութիւնը տեսնելով, վճռեցին յետաձգել մի ուրիշ ժամանակի:

Խորութիւնը ամեն մի գործում և վէճերը թէ ընդհանրապէս վարչութեան մէջ, թէ բանկերում և թէ մասնաւոր կապալների վերցնելու մէջ բանի գնում աւելի և աւելի սուր կերպարանք է ըստանում վրացիների և հայերի մէջ, որ երկու կողմի համար էլ շատ պաշարակալ է: Որքան և չողանալները մասնաւոր ղեկավարներ ընդհանուր նշանակութիւն տալ, այնու ամենայնիւ, այդ մասնաւոր ղեկավարը առաջ են բերում այնպիսի պայմաններ, որ հարեան և իրար վիճակակից ազգերի մէջ շատ անգամ շահերի ճնշին տարբերութեամբ ծագած վէճերը դժուար, և նոյն ժամանակ անհնար է լինում երկու տարիների իսկ անհնար է լինում երկու տարիների և հայերի մէջ տիրող անհաշտութիւնը մեծ մասամբ առաջ է եկել անցած տարիները Թիֆլիսում քաղաքային ընտրութիւնների ժամանակ

ծագած վէճերից, և ամեն մի վրացի իր արարքների մէջ արգարանում է նրանով, թէ որովհետեւ այն ժամանակ հայերը յաղթող հանդիսացան, հետեւաբար ինքն էլ պարտաւոր է խորութիւնը անպակաս պահել և ամեն կերպ աշխատել յօգուտ իր ազգի: Այդ մասին աւելի երկարորէն խոսելով թողնելով մի ուրիշ ժամանակի, մենք առ այժմ այդանք կարող ենք ասել, որ այսպէս թէ այնպէս, եթէ ենթադրենք էլ, որ մի կողմը մեղաւոր է, այդ դեռ չէ նշանակում, որ իրաւունք է տրվում միւս կողմին անհաշտութիւնը անպակաս պահել: Երկու կողմերի համար էլ անպատարել է մասնաւոր վէճերին ընդհանուր գոյն տալ և այդպիսով մի անվերջանալի գծաւորութիւն ստեղծել երկու հարեան ազգերի մէջ:

Գ. Գ.

ՆԱՄԱԿ ԲԱՐՈՒՄԻՑ

Սեպտեմբերի 16-ին

Շաբաթ, ամսին 14-ին, տեղի ունեցած առաջից զինավորակային հանդիսաւոր բացումը Ժամի 1-ին զինավորակային յիւսիսեան մէջ մաղթանք կատարելուց յետոյ՝ ձմեռային կուրք ընդարձակ դաշինքում, ներկայութեամբ նահանգապետի, տեղական բոլոր բարձրատեսի անձանց և երկսեռ խուռն բազմութեան տեղի ունեցած համաժողովում հաշտութիւնը: Դիւրեկտորի պաշտօնակատար Ա. Պրեզիդենտից զեկուցումից ետեւ, որ լուսաւորութեան մի նիստի թիւաւորութեամբ, ներկայ սեպտեմբերի 1-ից պաշտօնապէս բացվում է վարչաց սպասարանի զինավորակային հանդիսաւոր բարձրագոյն բաղնիստութեամբ «Կայսր Ալեքսանդր III» անունը պիտի կրի: Թէ ինչ աստիճան զինավորակային պահանջը զգալի է այստեղ, այդ երեւում է խորատուններ թիւից: Խնդրատունների թիւն է 615, որոնցից, տեղի սպանութեան պատճառով, ընդունված են միմիայն 575 աշակերտներ: Այս 575 թիւը, եթէ համեմատելու լինենք Գանձակի, Երևանի, Քութայիսի և Ռուսաստանի բոլոր զինավորակային աշակերտների թիւի հետ, կը տեսնենք, որ բացի 2—3 զինավորակային, մնացած բոլորից երկու-երեք անգամ աւելի շատ աշակերտներ ունի Բագուի նոր բացված զինավորակային: Գեռ առաջին տարին է, և պիտի ունենայ վեց հիմնական դասարան միայն: Եթե թիւերը և ութերորդ դասարանները յաջորդաբար պիտի բացվեն 1897—1898 տարիների ընթացքում: Ընդունված աշակերտներին դասարաններում տեղաւորելու համար՝ մասնակալութեան խորհուրդը անհրաժեշտ է համարում զուգընթացներ բաց անել, այս մասին որոշված է և տեղեկագրված ուսումնարանական հոգաբարձուին, բայց դեռ պատասխան չէ ստացված: 575 աշակերտներից 330 ուսն են, 151 հայ, 17 թուրք, 44 հրէայ, իսկ մնացածները՝ գերմանացի, վրացի և այլն:

Ինչպէս ժամանակին հաղորդել էի, զինավորակային, բայց թիւաւորութեամբ, իւրաքանչիւր տարի քաղաքից 12,000 ր. նպատակ պիտի ստանայ: Տարեկան թիւաւորութեամբ քանակութիւնը դեռ չէ որոշված միւս խորհուրդից: Մանկավարժական խորհրդի կարծիքով տարեկան 50—60 բուլուց աւելի չը պիտի նշանակվի:

Նորաբաց զինավորակային դեռ նիւթական մեծ կարիքներ ունի: Կազմած նախահայի համաձայն՝ առնուառջ 25,000 բուլուց պէտք կայ՝ ուսումնարանական անհրաժեշտ պիտուքներ, ֆիզիկական գործիքներ, հիմնական և աշակերտական գրադարաններ և այլն ձեռք բերելու համար: Գիմնազիայի վարչութիւնը իր յայտը դրել է Բագուի հասարակութեան վրա, նրա օգնութեանն է դիմում, նրա աջակցութիւնն է խնդրում:

Տեղիս բնական զարգացումն նայելու ևս պիտի
է կանոնաւոր ուսումը. աշակերտները թիւը
անցնում է 600-ից: Այս տարի բաւականաչափ
աւելացել են աշակերտներն՝ նաև մասնաւոր
զարգացնում. վերջինների թիւը տարուց տարի
ուճանում է: Ներկայ սեպտեմբերից երկու թիւ
երեք մասնաւոր նոր դպրոց է բացվել. խնդիր-
ներ են տրված և թոյլատրված են սպասում
որիչ նորերը ևս բաց անելու: Բացվել է մի
մանկական պարտէզ ևս: Կնոջների ընդհանուր
իրարանցում է: Զգտում, աշխատում են օր ա-
ռաջ տեղ գտնել և երեխաներին այս կամ այն
զարգացում տեղաւորել:

Ն. Դ.

ՆԱԽԱԿ ՇՈՒՇՈՒՑ

Սեպտեմբերի 12-ին

Սեղ հասած տեղեկութիւններից չենք կարող
մատնացողը չանել հետեւեալ արտաքին փաստի
վրա—Այս ամառ որոշվեցին խօթայ վանքի
կալուածների սահմանները և դատարանական
վճռով վանքի ձեռքն անցաւ աւելի քան 42 հա-
զար դեկտարին հող, բազմաքանակ գիւղերից, ա-
րտաւտեղերից և մեծ մասը հարուստ, կուսա-
կան անտառներից: Այդ տնային կալուածքին
հսկում է միայն մի անասապետի պահապան
(объезчик): Այդ «օբեչիկը» Մանսիքի դրախ-
տի մէջ է համարում իրան և այնքան ապահով
է իշխանութիւնից, կոնտրոլից, նոյն իսկ իր
խղճից... որ ամբողջ ամառվայ եկամուտը 36
րուբլի է ցոյց տուել, այն էլ, ինչպէս հաւա-
տացնում են, կրկին յետվերջնելով երեք ամա-
ռայ իր ունեւի տեղ: Այդ դեռ փաստի երեսն է:
Եթէ խորը նայենք՝ կը տեսնենք, որ այդ «պա-
հապանը», որ 36 րուբլին ցոյց է տուել իբրեւ
վաւերախաղից զոյացած բաժնի, մէջ թէ այնքան
փայտ է բաց թողել սրան նրան, 20, 30 կո-
պէկ ստացել և այդ գումարը գոյացրել, այլ
փառաւոր կերպով կարել է տուել անտառ և
չինութեան անագին փայտեր ծախել, մեծ գու-
մար ստանալով, բայց թէ ինչ իրաւունքով,—չը
գիտենք: Սակայն տիրող կարգերի, իրաւունքե-
րի, իշխանութիւնների այսպիսի դրուում մի օ-
բեչիկը ինչու իրաւունք չը համարէ անտեք
կալուածքը իր քեփի ուղածին պէս չանցնել,
երբ դեռ կօնսիտորիայի վարդապետները հե-
րուսներ գրելով են զբաղված և փաստաբաննե-
րին են դիմում թղթակցներից վրէժ լուծելու:
Վերջապէս օր օրվայ համար է պահում հողե-
ւոր կառավարութիւնը իր երեւելի շնորհքը, կամ,
եթէ կամենում էք—պարտականութիւնը՝ կալ-
ւածների կառավարութեան խնդրում: Միթէ
կարելի է սեփականութեան հետ այդպիսի խա-
ղեր խաղալ, պատճառ բռնելով թէ Էջմիածնից
կարգադրութիւն չը կայ: Էջմիածնից պէտք է
կառավարել, թէ կօնսիտորը—Մեղք են այդ
կալուածները...

Մերոյ վարդապետ Տէր-Մովսէսեան արդէն
հասաւ մեր քաղաքը՝ թեմական զարդի տեսչի
պաշտօնով: Չը գիտենք ինչ հիմունքների վրա
Մեկրոյ վարդապետը համաձայնվել է այժմ
մեան Էջմիածնի հետ շառնել ուսուցիչներին
մէջ որ և է փոխութիւնը: Էջմիածնից այնքան
ուր հնչում է այս նախադասութիւնը, որ կար-
ծես անախմբմանը պիտի գան այն մարդու զը-
լին, որը կը համարձակվի այժմեան խմբին նոյն
իսկ խէթ աշուղ նայել:

Տ.

ՆԱԽԱԿ ԱՐԷՇԻ ԳԱՍԱՌԻՑ

Սեմ-Սեպտեմբերի 10-ին

Սեպտեմբերի ամսի 10-ին, ժամը ուղիղ 8-ին,
մեր գիւղում տեղի ունեցաւ մեծ երկրաշարժ:
Երկրաշարժից քանդվեցին մի քանի հին տներ,
ստանց մարդկային զոհերի. փլվեցին նոյնպէս
շատ գոմեր, խոտի դէզեր և մարաքներ: Վնաս
ները չափազանց շատ են: Երկրաշարժը, որ
տեղի մօտ 5 վայրկեան, սկզբից շատ հանդարտ
էր և թեթիւ, բայց քանի գնաց այնքան ուժեղա-
ցաւ, որ աներից մարդ թէ կին, պառաւ թէ
ձեռք րուրն էլ դուրս էին թափվել և սպառում
էին իրանց աների փլվելուն: Գիւղը չըբաւարարող
սարերից շատերը փլվել են և անագին տարա-
ծութեամբ ճանապարհները ծածկել, այնպէս որ
առ այժմ սաղնրով գիւղից դուրս գնալ անկա-
րելի է: Այգիներում մեծ մեծ ծառեր կոտորվել

և շատ տեղեր էլ բոլորովին արմատախիլ են
եղել: Թիւրքեան գետը երկու տեղ իր ընթացքը
փոխել և այլ ընթացք է ընդունել: Օրինակ,
Տէր-Յովնէփեանի այգին, որ առաջ գտնվում էր
Թիւրքեանի արեւելեան ափում, այժմ գտնվում
է արեւմտեան ափում: Փոքր-Սեպտեմբերի մէջ
Տէր-Գրիգորեանների այգիները, որ առաջ զբա-
ղում էին արեւմտեան ափում, այժմ գտնվում են
հակառակ ափում: Իսկ Յովնէփ քաղաքի ջրաղացը
բոլորովին փլվել է երկրաշարժից՝ տակը թողնե-
լով շատ կահ-կարասիքներ, ցորեն, և ալիւրի
մեծ պաշար: Երկրաշարժի տուած վնասները հա-
զարների են հասնում մեր գիւղում:

Կայծակն էլ երկրաշարժից յետ չը մնաց իր
վնասներով: Կայծակից այրվեցին 10 խոտի դէ-
զեր, չորս մարաքներ, և վեց կովի հորթեր:
Գիւղի պառաւները այդ պատիժները վերագրում
են գիւղի երկրաշարժներից մի քանիսներին,
որոնք գիւղից աղջիկներ են փախցրել. այդ պատ-
ճառով իսկ ամբողջ պատարասով էլ է պատժել
այդպիսի յանդուգն երկրաշարժներին:

Մ. Մ. Ջ.

ՆԵՐՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ

Լուսն էնք, որ Կովկասի հայոց Բարեգոր-
ծական ընկերութեան խորհուրդը պաշտօնա-
պէս դիմել է Թիֆլիսի նահանգապետին խնդ-
րելով միջնորդել ուր հարկն է և թոյլատրվել
ստանալ հանգանակութիւն քանակութեան Թիւրքայից
զաղթած բազմաթիւ թշուառ հայերի համար:

Սեպտեմբերի 23-ին, երկուշաբթի, Թիֆլիսի
նահանգական դատարանի քրէական բաժնում կը
սկսվի Թիֆլիսի կրէդիտային ընկերութեան
նախկին նախագահ Իշխան Նապօլէոն Ամատու-
նու և նոյն բանկի հաւաքարձ Ամիրազովի դու-
րի ընդունումը. նրանք մեղադրվում են իրանց
պաշտօններում զեղծումներ անելու համար: Կը
նախագահի դատարանի նախագահ Իկոպի կը
մեղադրվի՝ պրոկուրորի օգնական Կրասովսկի
Մեղադրութեան պաշտպաններն են՝ երգուհալ
հաւատարմատարներ՝ Օլոյնիկին և Տէր-Ստեփա-
նով:

Կառավարիչ սենատը որոշել է դատի ենթադ-
րել Գանձակի նահանգի Արէշ գաւառի գաւառա-
պետի օգնական Ալէկսէյ-Բէկ Բաֆրէկովին,
որը մեղադրվում է այն բանի համար, թէ նա,
անձնական նկատումներից զրկված, կեղծ ամբա-
տանութիւն է արել մի անուկ անձի դէմ: Բաֆ-
րէկով մի և նոյն ժամանակ հեռացրված է իր
պաշտօնից:

Ինչպէս յայտնի է, վաղուց ենթադրութիւն կայ
Թիֆլիսի և Կօջօրի մէջ երկաթուղու գիծ անց-
կացնելու Այդ գծի շինութեան համար ինժեներ
Խալէվի մշակած ծրագիրը, ինչպէս հա-
ղորդում են «Новое Обозрение» լրագրին, հա-
ւանութիւն է գտել Ֆինանսների մինիստրու-
թեան կողմից: Շինութեան համար հարկաւոր
զբաղաւորվել արդէն հաւաքված է և գիծը պէտք
է 11 վերստ երկարութիւն ունենայ: Ամբողջ
ծախսը հաշված է 250,000 րուբլի:

Այն քաղաքներում, ուր քաղաքային գործերը
մինչև այժմ վարում էր պոլիցիան, կըճատած
քաղաքային վարչութիւնը, ինչպէս հաղորդում
են մայրաքաղաքի լրագիրները, կը մտցնվի ոչ
վաղ 1897 թ-ից:

«Русск. Вѣд.» լրագրի թղթակիցը, խօսելով
կանանց կօդերի մասին Բելլիսում, ի միջի
այլոց ասում է հետեւեալը. «Կը թողնեմ իտա-
լուհիների, անգլիուհիների, ֆրանսիուհիների և
գանձակների գեկուցումները, և վերջապէս
թեմա մէջ երկու խօսք կատարեմ մեր երկու հայ-
րենակիցների մասին, թէպէտ և նրանք Ռու-
սաստանի հեռու սահմանագլխից են եկած:
Fraulein D-r med. Melik-Beglarjanz (բժիշկ
օրիորդ Մէլիք-Բէգարյանը), ինչպէս կոչվում է
պրոգրամի մէջ զբանցից առաջինը, հաղորդեց
թէ Թիֆլիսում արու աղգարանակութիւնը մեծ
յարգանքով և վստահութեամբ է վերաբեր-
վում կին-բժիշկներին: Ինչ վերաբերում է հայ
կնոջ գրութեանը, նա համեմատաբար նախան-
ձեղն է, որովհետեւ Հայաստանում տղամարդիկ
աւելի շատ են կանանցից, և իւրաքանչիւր օ-

րիորդ մարդու է գնում: Այդ խօսքերի ժամա-
նակ, ասում է թղթակիցը, բերլինցի երկու օ-
րիորդներ միմեանց երեսին նայեցին և ժպտա-
ցին, որով պարզ ուղում էին ասել, թէ զբանց
էլ լաւ ինչ կը լինի: Ապա խօսեց բարօնուհի
Գրիգորիսէրգ ֆինլանդական կնոջ գրութեան
մասին:

ԳԻԼԻՋԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Սեպտեմբերի
11-ին, երեսնի ճանապարհի վրա, հետեւեալ զը-
բաղղ զէպը պատահեց: Սեմեմովկա կայարանից
դէպի Ելենովկա տանող ճանապարհին՝ վեցերորդ
վերատի վրա, օմնիբուսի ձիաները կատարելով
փախչում են. կատարանը անկարող լինելով
կանգնեցնել նրանց, օմնիբուսում նստած մար-
դիկ իրանց ցած են չարտում և վերադարձվում
են, թէ և անխառն. բայց երկու կին և երկու ե-
րեխայ մնում են օմնիբուսի մէջ, որը շուտ է
զալիւ, տալիս անելով կանանց և երեխաներին:
Նրանցից միայն մի ուս կին սատիկ վնասվել
էր և նրա ոտները փշրվել էին, իսկ միւսնե-
րը անվնաս էին մնացել: Վերադարձած կնոջ
վերադարձնելով բերում են Սեմեմովկա. անմի-
ջապէս Դիլիջանից բժիշկ են կանչում, բայց
անօգուտ. կինը մի օրից յետոյ վախճանվեց:

ԲՈՍՏՈՂԻՑ մեզ գրում են. «Սեպտեմբերի
15-ից սկսած մեր քաղաքի «Բոյալա Սարգիսյան»
փողոցը կը լուսաւորվի էլեկտրական լուսով:
Իսկ Թիֆլիսը դեռ ոչ միայն զաղային լուսաւո-
րութիւն չունի, այլ սովորական լուսաւորութիւն
էլ անքան աղօտ է, որ փողոցները ընդամենը
են մթութեան մէջ:

ԳԻԼԻՋԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Այս օրերս
այստեղ վախճանվեց 70 տարեկան հասակում
հայոց եկեղեցու երէցի Ստեփան Սարգիսյան,
որը 12 տարի չորսնակ բարիտիոն կերպով
կատարել է երէցի ծառայութիւնը: Նախաճաճուի պաշ-
տօնները: Սարգիսյան կտակել է եկեղեցու բա-
րեկարգութեան համար 400 ր.»

ՍՈՒՐԱՄԻՑ մեզ գրում են. «Սեպտեմբերի
13-ին, տեղիս զինուորական հրամանատարի կարգա-
դրութեամբ, այստեղից ուղարկում են 8 զինուոր
Միխայիլ Կոյարանը՝ մի խումբ չորսադրոնե-
րին ուղեկցելու մինչև Ախալքալաք քաղաքը: Հա-
նելով Բորժոմի մօտ գտնվող Լիկանի գիւղը՝
զինուորներից չորսը հեռանում են կալանաւոր-
վածների համար հաց բերելու, իսկ մէկը մը-
նում է անտառ հուն հաւաքելու: Օգտվելով նը-
րանց բացակայութիւնից՝ աւազակները յարձակ-
վում են մնացած երեք զինուորների վրա և ծանր
վիրաւորում նրանց, ապա առնելով 7 հրացան
փամփուռներով, փախչում են: Վիրաւորվո-
ւորներից երկուսը վախճանվում են: Ասում են, որ
աւազակներից չորս հոգի արդէն կալանաւոր-
ված են:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

«Новое Время» լրագրի թղթակիցը հաղոր-
դում է Կ. Պոլսից, որ օգոստոսի 14—17-ի
անկարգութիւնների ժամանակ հաւանքով հայե-
րին ապաստան էին տալիս բոլոր զեպանա-
տունները և հիւպատոսարանները, և միայն
գերմանական զեպանատունն էր, որ այդ օրե-
րը պինդ փակել էր իր դռները, այնուհետ և ոչ
մի հայ օգնութիւն չը ստացաւ, մինչև անգամ
զեպանատան դռների մօտ կոտորում էին հա-
յերին: Ռուսաց զեպանատան, հիւպատոսարա-
նի և չորեքանալին ընկերութեան շինութեան
մէջ ապաստան գտնողների թիւը հասնում էր
600-ի, մինչդեռ միւս պետութիւնների ներկա-
յացուցիչները ընդամենը 200 հոգի են պատ-
արել: Ռուսաստանի ներկայացուցիչները այդ
600 հոգու համար Բ. Գոնից ստացան մի ըն-
դարձակ խան, այդտեղ նրանք ապրում էին բո-
ւորովին աղատ, Ռուսաստանի զրօշակի հովանա-
ւորութեան տակ, և իրաւունք ունէին ամեն
ժամանակ դուրս գնալ, հեռանալ Կ. Պոլսից:
Նրանց տրվում էին թղթի կտորներ, որոնց
վրա գրված էին կնիք և թահաւար, այդ կը-
տոր թղթերն էին ապաստանվածների անցա-
գրերը: Եւ հիւպատոսարանի թաղմանը այդ

միջոցով հսկում էր, որ այդ մարդկանցից ոչ ոք
չը վնասվի: Մի օր յայտնի դարձաւ, որ 8 հայեր
անհետացել են: Հիւպատոսարանի թաղմանը
մօտ բանտերը, ուր թափված էին հարկաւոր
հայեր, և գտաւ նրանց մէջ անհետացածներին:
Նրանք թէ և ունէին ուսուցիչ հիւպատոսարանից
ստացած թղթի կտորներ, բայց դարձեալ բան-
տարկվել էին:

Կ. Պոլսում բնակվող ֆրանսիացիները և ֆը-
րանսիական հպատակները դրաւոր կերպով դի-
մել են ֆրանսիական արտաքին գործերի մի-
նիստին, խնդրելով՝ միջոցներ ձեռք առնել ի-
րանց կենսիքի և ցոյցի ապահովութեան համար.
մի և նոյնը մտադիր են անել անգլիական հպա-
տակները, որովհետեւ եւրոպացիների վիճակը Կ.
Պոլսում օրից օր կրիւթիական է դառնում:

Բոյալո մի օրոտայից յօդուած գրեց Հանստօի
դէմ, որի մէջ յանդիմանում է նրան արեւելեան
հարցի վերաբերմամբ ունեցած անաւարբերու-
թեան համար: Բոյալո գտնում է, որ Հանստօն
միանգամայն արժանի է թիւրքաց «չափաւոր»
չքանչախին, որը նա անուանում է «chefekaka»:

Լօնդոնից հեռագրում են «Новое Время» լը-
րագրին. «Times» լրագիրը, թիւրքական զէպե-
րի առիթով, ամբաստանում է Սօլթիքիին այն
բանի մէջ, որ նա հասցրել է Անգլիային եւրո-
պական պատերազմի չէմքը և խորհուրդ է տա-
լիս յետ նահանջել: Տօրեական միւս օրգաննե-
րը խոստովանում են Անգլիայի անգործութիւնը:
Իսկ աղատաւանները դուրս են դնում իրանց
բոլոր ջանքերը գաւառներում, որտեղ ջնքւած ա-
ջակցութիւն են գտնում, որպէս զի իրանց ե-
տեկից բաշ տան ամբողջ անգլիական աղըը և
տեղիկն կառավարութեան գործել առանց միւս
պետութիւնների աջակցութեան: Շատ մեծ յոյս
ուսնի դրած այն ապագայութեան վրա, որ ա-
ռաջ պէտք է բերի Լիվերպուլի միտինգը և Գը-
լաքստօնի ճառը: Մակկոլ խորհուրդ է տալիս
դիմել սուլթանին ուղտիմատումով և դրաւել
Զմիւռնիան:

«Новости» լրագրին հեռագրում են. «Մար-
տեմբերի հաւաքվել են մօտ հազար թշուառ
հայեր: Տիկին Վիլլար Լօնդոնից Մարտէլ եկաւ՝
հայերին Ամերիկա գաղթեցնելու նպատակով:

Պարիզից «Новости» լրագրին հաղորդում են.
«Figaro» լրագիրը, հրատարակելով Գալաքստօնի
նամակը հայոց հարցի առիթով, նկատում է, որ
նախկին պրէմիէրի առաջարկած միջոցները վը-
տանգաւոր են և քաղաքական խաղաղութեան համար:

Մարտէլ հասած 17 հայերից, որոնք օսմաննան
բանկն էին մտել, Կարօ և Հրաչեայ պարագլուխ-
ները ձերեղ են ուղարկված, իսկ մնացածները—
Բուլնիս—Այրէս, չընայելով նրանց սատակը բո-
ղոքներին: Միջին վերջին րօպէն նրանք կարծում
էին, որ իրանց Նիւ-Եթի կաղաքիցն Ֆրանսիական
օստիկանութիւնը յայտնեց նրանց, որ եթէ նը-
րանք հանգիստ չը պահեն իրանց, նորից Մարտէլ
կաղաքիցն և այնտեղ կը բանտարկվեն:

Սեպտեմբերի 7-ին (19-ին) Կ. Պոլսում ձեռ-
բաղվեցին հայկական դադտնի դաշնակցու-
թեան 43 անդամներ: Յայտնվեց, որ հայկական
կօմիտեի գանձապահ է «Աբդուլա» եղբայրները:
պալատական ֆօտօգրաֆիայի կառավարիչը:

Տունէլ-խանում արձակած հրացանը, որ վե-
րագրում էին հային, ինչպէս երեւում է, թիւր-
քաց ժանդարմն էր արձակել՝ որպէս զի կարօ-
ղանայ օստիկանութեան կողմից կառավարված
ատամնաբոյժ Շէրաթխանին կալանաւորել. վեր-
ջինը, սակայն, տանը չէր, որի պատճառով և
ժանդարմի ջանքը ապարդիւն անցաւ:

Հոսից արտասահմանաւ լրագիրներին հե-
ռագրում են սեպտեմբերի 6-ից. «Այստեղ կար-
ծում են, որ սուլթանին, որի անձնական վար-
մունքը բոլոր պետութիւնները լուրջ արդէն են
համարում Թիւրքիայի մէջ կարգ և կանօն մըտց-
նելու համար, մէկ ուղտիմատում կը յանձնվի՝
պահանջելով անյապաղ ընդունել զեպանների
առաջարկը, որովհետեւ հաւանաւ զէպրում պե-
տութիւնները հանգամանքներին համապատաս-

խան միջոցներ ձեռք կառնեն: Որպէս զի, եթէ կը պահանջուի, իսկոյն խօսքից կարելի չի ընդհատել անցնել, պետութիւնները վճռեցին իրանց էսկադրաները ուղարկել Բէզիկի ծոցը և դնել նրանց զենքաների տրամադրութեան տակ: Իտալական էսկադրան, որ բաղկացած է երեք նաւերից, փոխ ծովագետ Կանէվարօի հրամանատարութեան տակ, վաղը մտնում է ծովը:»

«Nord» լրագիրն ասում է, որ Ռուսաստանի և Գերմանիայի մէջ ծագած մաքսային տարաձայնութիւնները ոչինչ ազդեցութիւն չեն կարող ունենալ այն համաձայնութեան վրա, որ կայացել է հայոց հարցի առիթով եւրոպական պետութիւնների մէջ:

Նոյս փաշան, եւրոպական լրագիրների խօսքով, 400 ֆունտ ստէրլինգ է նուիրել հայկական ֆօնդին:

«Новое Время» լրագրի վերջին համարում մի շատ բնորոշ թղթակցութիւն է տպւած Կ. Պօլսից: Վերջապէս այդ լրագրի թղթակից Մօլշանով սիրտ արաւ մի օր Ներկայացնել իրերը այնպէս, ինչպէս կան և ճշմարտութիւնը խօսել: Մօլշանով նկարագրում է բարձրագոյն դատարանը, որը սուլթանի հրամանով հաստատուել է կոտորածի յանցաւորներին գտնելու և պատժելու համար: Ահա ինչ է գրում հայաստեայ թղթակիցը:

«Երբ եւրոպայի ներկայացուցիչները Բ. Կրան ուշադրութիւնը հրաւիրեցին հայերի երկամեայ անդադատական հալածանքի վրա, այն ժամանակ սուլթանը, կամենալով ջնջել այն սպառնալուծութիւնը, որ առաջ էր բերել պետութեան կողմից կազմակերպւած փողոցային կոտորածը, խոստացաւ մի տեղ հաւաքել Թիւրքիայի ամենալաւ դատաւորներին և կազմել նրանցից մի անսնձին բարձրագոյն դատարան՝ որոշելու անմեղներին և յանցաւորներին անցած արեւնահեղ անկարգութիւնների ժամանակ: Եւ այդ քննութիւնը որպէս թէ հաւասար պէտք է լինէր քրիստոնեաների և մուսուլմանների համար: Սուլթանը կատարեց իր խոստումը և դատաւորներ նշանակեց չորս քրիստոնեայ, չորս մահմետական, նախագահը և արօկւորօրը մուսուլման:

«Մենք գնացինք դատաստանը տեսնելու: Մինչև այսօր այդ բարձրագոյն դատարանը, որ կայացնում է վերջնական վճիռներ անոնց բողոքի և կատարողայի իրաւունքի, ութ նիստ է ունեցել: Ամենից առաջ սկսեց ընդմիջ մի կիսովայրների քիւրդի դործ, որը մեղադրւում էր այն բանի մէջ, թէ խանչալը կոխել է գետին ընկած հայի մարմինը կոտորածի առաջին օրը, դատարանը որոշեց, թէ գետին ընկած հայը արդէն մեռած էր, ուստի և նրա մէջ խանչալի միտքը մի անմեղ զբաղմունք է եղել, և ոչ յանցանք, այդ հիման վրա քիւրդը անմեղ ճանաչվեց և ազատվեց: Յետոյ ընդմիջ հինգ մեղադրված հայերի դործը, նրանց գտել էին, թէ և առանց զէնքի, այն տան մէջ, որտեղից ուռւմ էին նետեր: Ոչ ոք չէր կարող ստել հաստատապէս, թէ հենց այդ թշուառներն են գցել ուռւմները կամ նոյն իսկ տեղեկութիւն են ունեցել նրա մասին: Արօկւորօրը պահանջեց և դատարանը դատաւարեց թուր հինգ հայերին անհաւան պատժի: Երրորդ դործով չորս հայեր մեղադրվում էին այն բանի համար, որ նրանց կաշնաւորել էին մի տան մէջ, որտեղից հրացան էր արձակվել և որտեղ, բացի այդ չորս հայերից, գտել էին ուրիշ չորս հայերի դիակներ: Բարձրագոյն դատարանը դատաւարեց թուր չորս հայերին մշտական բանտարկութեան բերդի մէջ:» Լաւ է, որ Մօլշանով, թէ և ուշ, բայց վերջապէս հասկացաւ, որ թիւրքերը միշտ կօմէքիա են խաղում և ծաղրում եւրոպացիներին:

Անգլիայի և Ռուսաստանի միաբան վճռական գործողութեան մասին դեռ մի քանի ժամանակ առաջ լուրեր էին պտտում: Ահա ինչ ենք կարդում այդ առիթով «Новое Время» լրագրում: «Անգլիական շատ լրագիրներ, մանաւանդ աղետամիտ բանակից, չարամակում են մեծ յայտն դնել Բալթիկայի տեսակցութեան վրա: «Daily News» լրագրում տպւած է մի երկար յօդուած, որի մէջ հաստատ յայտ է յայտնվում, թէ այդ տեսակցութիւնները կատարեալ աջողութեամբ կը պատկերեն Լօրդ Սօլսբիի

այժմ իր ամբողջ քաղաքական բաղդը խաղի է դնում. նա պէտք է համոզի Ռուսաստանին, որ անհրաժեշտ է ազատել աշխարհը նրան լափող վարակիչ ախտից, այն է թիւրքաց կառավարութիւնից: Անգլիան շատ բանում մեղաւոր է Ռուսաստանի առաջ, նա քիչ փնտռել է հասցրեց նրան 1878 թ. ին Ռէլինի կօնգրէսում, բայց այդ բանի մէջ չէ կարելի մեղադրել ամբողջ անգլիական ազգը: Հակառուսական քաղաքականութեան մէջ զիստաւոր յանցաւորը Լօրդ Իխկինսֆիլդն էր, որի յիշատակը շատ էլ թանկ չէ անգլիացիներին:»

«Daily News» լրագրում տպւած է նորերս կաշնաւորված հայերի ցուցակը. նրանց մէջ շատ հարուստ և ինտելիգենտ անձինք կան— Բժիշկներ, փաստաբաններ, ուսուցիչներ և միւս: Կ. Պօլսից Պարիզ են հասել շատ հայեր: Եկողներն ասում են, որ Աթէնքում 1500 հայերից աւելի են հաւաքվել: Այդքան էլ Մարսէլում:

Կ. Պօլսից հաղորդում են «Бирж. Вѣд.» լրագրին, թէ այնտեղ տարածված լուրերին նայելով, պէտք է հաստատուի միջազգային ոստիկանութիւն, որի մէջ և ուսանական Նորբեր մի այսպիսի դէպք պատահեց: Գիշերով ութ հոգի յոյներ գնում էին փողոցով և իրանց մէջ խօսում էին հայերի կոտորածի մասին, յաճախ դործածելով «հայ» բառը: Պահալ զինուորները կարծես թէ նրանք հայեր են և օգուտ քաղելով գիշերվայ միջոցներից, սպանում են նրանց և դիակները դնում ջուրը:

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ԶԵԿՈՒՅՈՒՄ

«Բարձրագոյն» Պատրիարքական Տեղապահ Սրբաւան Հայր»

«Մենք ստորագրեալը» Կ. Պօլսից թղթերու թաղական խորհրդոյ Առնապետ և ներկայացուցիչը» այսօր Ձեր Բարձր Սրբաւորութեան հրաւիրանց համաձայն ժողովը կազմեցինք և Ձեր Սրբաւորութենէն լսեցինք կայսերական կառավարութեան նա մանաւանդ մեր վեհափառ Սուլթանին՝ վերջին դէպքերուն առթիւ և մինչ օրս ցուցուցած հոգածութիւնները որ, ինչպէս ամեն ժողովուրդի կատարողութեան և ի մասնաւոր ի հայոց ապահովութեան նկատմամբ արուած է, որոյ համար յատուկ հորհրդաւորութիւն և երախտագրութիւն կը յայտարարեմք և այս առթիւ կը բողոքենք այն կարգ մը չարամիտ անձանց արարքներուն դէմ որք յանուն Հայ Ազգին վերջին դէպքերուն տեղի տուին: Մեր բնաւ անոնց համամիտ չըլլալէն զատ կանգուններ անոնց աբարքը և կը փախաբեկեն որ այդ կարգ մը չարաւորները մերի հետ, այսինքն հայ ժողովուրդեան ընդհանրութեանը հետ չը դատակարարուին, այլ իրեն չարագործներ իրենց արժանի պատիժը տրվի ամենայն խստութեամբ:

«Հայ ազգը հինգ վեց հարիւր տարիներէ հետէ հաւատարմի գտնված է հանգեալ Օսմանեան Պետութեան և իւր հաւատարմութեան ապացոյցներն Ֆէրմաններով, Պէրաթներով հաստատեալ և մեր նախնայորէ և հարց օրէն և մեք մեր նախնեաց զաւակներն ու անոնց արժանի յաջորդներն լինելով, չէր կարելի տարբեր վիճակ մունենալ:

«Մենք ինչ որ Օսմանեան անցեալ Օգոստոսիան Սուլթաններն, նա մանաւանդ ներկայ Օգոստոսիան Սուլթանն ևս շնորհած է, որ կը վայելեմք, այն է մեր կենաց, պատուի և ընչից կատարեալ ապահովութիւնը, մեծ յայտ կը տածեմք որ իսկապէս պիտի վայելեմք ընդ բարձր հովանաւորութեամբ Օգոստոսիան Սուլթանին մեր Հօր:»

«Այն ամեն անոնք, որք ասոնցմէ զօրս խընդիրներ կը յերիւրեն և մեր հայ ազգին ընդհանրութեանը կը վերադրեն, և որ զգաղաւար մի քանի օտար լրագիրներ այսպէս յերիւրեալ խնդիրներ կը թարգմանեն ու կը ճգնեն հաստատել, որպէս զի հինգ վեց հարիւր տարիներէ հետէ մէկտեղ եղբայրաբար կենակցած, սնած, մեծցած երկու ազգերն իրարու դէմ յարուցանելու տեղի տան:

«Կը բողոքենք ասոնց դէմ և կը փախաբեկենք որ բնաւ կարեւորութիւն չի տրուի այդ կարգի անձանց խօսքերուն և հրատարակութեանց և կը խնդրենք Ձեր բարձր Սրբաւորութենէն որ մեր

այս անկեղծ խոստովանութիւնները և հաւատարմական զգացումները յոտս կայսերական Բարձր Կահայեց մատուցանէ:

(Ստորագրու թիւեր և բնութիւն չորս թաղական խորհրդոյ Առնապետ և ներկայացուցիչը)

Բերա, Ա. Երրորդութիւն
Նիկիոյցոյ խորհրդարան 30 Օգոստ. 1896

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍԱՆԻՅ

Սալմաստ, սեպտեմբերի 2-ին
Վաստակութեամբ այս տարի քիւրդերի կատարած կատաղութիւնները և անցեալում Շէյխ Իրազուլաճի արշաւանքն աչքի առաջ ունենալով պարսից կառավարութիւնը այս ամառ Սալմաստում, իբրեւ Վաստակութեան հարեան դատաւոր, հաւաքել էր մի քանի հետակ և հեծեալաշար, որոնք եկել էին Պարսկաստանի զանազան գաւառներից: Պարսից զինուորին կառավարութիւնը չէ կերակրում, այլ առկա է ամեն մէկին օրական մէկ կօպէկ: Օրէնքով ամեն մի զինուոր սիրտի ստանայ վեց կօպէկ, բայց մինչև նրան համարել այդ զօւմարը հալում, սակասում է մինչև մէկ կօպէկ: Ի դէպ, իր գահակալութեան առիթով նոր թագաւորը ընծայում է ամեն մի զինուորի երկու բուլբուլ, որը նոյն ձեով պալատելով, դառնում է 20 կօպէկ: Այդ պատճառով զինուորը ստիպւած է լինում կողմնակի կերպով իր օրվայ պարէնը հայկաթ թել և զինում է զոդութեան և աւաղակութեան: Այս տարի Սալմաստի ժողովուրդը՝ պարսիկ, հայ, ասորի անխորժ մեծ վնասներ քայքայելով զինուորների ձեռքից: Մի գիւղացու առօրյան են տանում, միւսի ոչխարը, երրորդի ժամացոյցն են ճանապարհին խլում կամ զրպանը դատարկում: Չորս զինուոր մասնում են մի պարսիկ այգին, տիրոջը զօրս վնասում, իսկ իրանք ըսկաւում են այնտեղ աղբը, այգին ջրել, բաղահան անել, իսկ հասած խաղողը կամաց-կամաց ծախել: Կին բռնաբարելու և մարդիկ վիրաւորելու դէպքեր էլ են պատահել: Ժողովուրդը անճարացած՝ ոչ կարողանում է զանգաւել և ոչ էլ ինքն իրան պաշտպանել, որովհետեւ երկու դէպքում էլ զանազան քաղցած դատաւորներ, մամուլներ, լէյսեր յարձակւում են փնտրած գիւղացու զրպանի վրա, այնպէս որ խեղճ ստիպւած է լինում լուռ տանել տարվադի բոլոր արարքները:

Պարսից զինուորը որքան զոդ է, այնքան էլ պարծնեկոտ է: «Մենք հրացանի հետ այնքան էլ սէր չունենք, ասում է նա, մեր ձեռքին միայն կազարա (դաշոյն) լինի, մենք զօրս կը գտնեմք մինչև Մոսկով: Իսկ քիւրդը ինչ է, որ մեր առջև դիմանայ... Բայց այդ անիրաւները կուր ժամանակ վազում են սարի պոկին, քարերի ետեւում նստում ու հրացանը դէպի բեզ ուղղում. դէ եկ ու նրանց ետեւից գնա ու սարը բարձրացիր, այդպիսի բան կարելի է. դիւղ տեղ չեն կանգնում, որ գնաւ վերը կաղաւարով կըտենան: Չեն իմանում որքան քաջ են պարսիկ զինուորները, միայն ժողովուրդը իւրօրով պատմում է մի անեկը, որ երբ խօսք է բացվում նրանց մասին Աստի են, մի քիւրդ մի սարվաղ է պղտկում, ընկերները նախատում են նրան, թէ ինչու չը պաշտպանվեց, երբ զէնք ունէր մօտը:—«Չեմքքք թափում էին, սրանցով թեմա պատասխանում է սարվաղը, մի ձեռքումս տարճանակ, միւսումը դաշոյն, ծնօտովս խիմ:»

Չը նայած որ այդքան զինուորական ոյժ կար երկրում, չը նայած որ Գիւլմանում հաւաքված էին Ուրմիի նահանգապետը, խալի գաւառապետը—դատաւոր և երկրի դատաւոր իրանց հարիւրաւոր ձիաւորներով, այնու ամենայն, տեղական վարչութիւնը չը կարողացաւ ձեռնադրել Շիկակ քիւրդերի ցեղապետ Մահմադ քալային, որը Սալմաստում էր գտնվում այդ ժամանակ և մրցում էր նոյն ցեղի միւս ցեղապետ Վաւալ-աղայի հետ՝ առաջութեան պաշտօնը ստանալու համար պարսից կառավարութիւնից: Այդ Մահմադ քալան շատ չարագործութիւններ է արել, ասում են, իր կեանքում հազար պարսիկ զինուոր կը լինի սպանած: Այդ աղայն մարդիկ էին, որ այս ամառ պարսից հողի վրա կատարեցին Վանից զօրս ելած և տաճիկական քիւրդերի ձեռքից ազատված հայերին: Հենց զրա համար կառավարութիւնը ցանկանում էր ձերբարկել Մահմադ քալային, որը մի այնպիսի քաջութեամբ էր զօրս պրծնում պարսիկների ձեռքից:

բից, որ արժանի է դոկտամէքի: Մահմադ քալան իր որդու հետ կանգնած է լինում նահանգապետի մօտ, ուր եկած է լինում և սովալի Գասթապա, Մահմադ քալայի ակոյիներ: Այդ տեղ վէճ է բացվում երկու ցեղապետների մէջ, և պարսիկները հրամայում են ձերբաւորել Մահմադ քալային իր որդու հետ: Բայց պարսից ամեն մէկը ներկայ գտնվող միւրդաներից մէկ-մէկ զրկած, իբրեւ վաճան, բարձրանում են կոտորը, ալգտեղ թողնելով միւրդաներին՝ յատկաւ են փողոցը, ձի նստում ու անհետանում: Այդ խառնակութեան ժամանակ քիւրդերից սպանվում են երկու հոգի, իսկ զինուորներից մի քանիսը: Հենց այդ անախտութեան համար սոյն տեղանկ է լինում խալի գաւառի Բաղր-խալի:

Բայց պարսիկների վաղը լուր էր քիւրդերը ձեռք չը տուին Սալմաստին. նրանց այժմ անգէն խեղճ աղբակցիներն է պատում: Աղբակցիները չը զիմացան քիւրդերի հաղորած հալածանքներին, փախան, եկան Սալմաստ, այժմ մօտ երկու հազար հոգի ամեն ինչ կորցրած ցրվել են տեղիս բոլոր հայաւան գիւղերում, մի մասը մշակութեամբ է պարագլու, միւս մասը դատարկապորտ օր է անցկացնում, չուղենալով գործի կայէլ: Անցեալ օրերը թիւրքաց չահրանգանք (հիւսպատուի օգնականք), որը միշտ նստում է խոյում և եկել էր Սալմաստ, կանչում է այդ գաղթականներից շատերին, հիւրասիրում է, ամեն մէկին բաժանում է 10 կօպէկ և խորհուրդ է տալիս հայրենիք վերադառնալ, և խալիստերով որ քիւրդերը նրանց ձեռք չեն տալ: Աղբակցին լաւ է հասկանում թիւրքի արած բարի խորհուրդի իմաստը և պարսից հողից չէ հեռանում: Այդ գաղթականների մասին մտածում է և թաւրիկի առաջնորդական փոխանորդ Սարաճեան, որ այս ամառ չբնում էր իր թեմում, և մանաւանդ երկար մնաց Սալմաստում: Հայր սուրբը հիւր է գնում տաճից չահրանքի ծառայի տունը, իսկ զրա փախալին իրը չահրանքանը ճաշի հիւր է գալիս փոխանորդի մօտ: Յետոյ Սարաճեան այցելում է և Ուրմի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Սալմաստից մեկ գրում են սեպտեմբերի 2-ից. «Անցեալ օր Աղբակի կարաւանը լուր լսեց, որ Ջուլմանի լեռնաշղթայի ասորիները աւերել են մի քանի քիւրդական գիւղեր և բռնակիչներին բոլորին կոտորել են. կառավարութիւնը ուղարկել է ասորիների դէմ զօրք և թնդանութիւններ:»

—«Nord» լրագիրը յայտնում է, որ դուռաց արտաքին գործերի մինիստրը նշանակվելը տեղի կունենայ միայն թագաւոր Կայսրի Ռուսաստան վերադառնալուց յետոյ:

—Սուլթանը ստացել է Կրեաթից մի ուղերձ, որ ստորագրել են 10:550 կրեաթի մուսուլմաններ: Այդ ուղերձի մէջ ասված է, թէ Կրեաթ կղզին, որը Թիւրքիան ձեռք է բերել արեւան գնով, չի վերադարձնվի Յունաստանին խաղաղ ճանապարհով և կրեաթացի մուսուլմանները կը պաշտպանեն իրանց իրաւունքները:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌՈՒԴԻՐՆԵՐ

ԻՌԻՍԱՅ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՅ

ՎԱՐՇԱՎԱ, 16 սեպտեմբեր: Սեպտեմբերի 15-ին, ցուցահանդիսային մասնաժողովի ներկայութեամբ, գեներալ-նահանգապետի օգնականը պարգևներ բաժանեց առողջապահական ցուցահանդիսի համար, որի վախճումը տեղի կունենայ հինգշաբթի:

ՄԻՆՍԿ, 16 սեպտեմբեր: Սեպտեմբերի 15-ին, անդադանների շինութեան մէջ բացվեց մեր-գապահութեան, բանջարեղտութեան, ծաղկաբուծութեան և անտառապահութեան ցուցահանդէս:

ՅԱՐԻՅԻՆ, 16 սեպտեմբեր: Սեպտեմբերի 14-ին, կազմին ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձուի, ժողովրդական դպրոցների զրբեկտօրի, անգլիան գիմնազիաների ուսուցիչների և աշակերտների, բաղարի ներկայացուցիչների և առաջին բազմութեան ներկայութեամբ բացվեց արհեստագիտական դպրոց փայտապրծալին և խառատային բաժանմունքներով:

ԿՈՊԵՆՀԱԳԵՆ, 16 սեպտեմբեր: Սեպտեմբերի 15-ին կայացաւ Մարիա Ֆեոդորովնա իր Օգոստոսիան Երեւանի ճեմ ճանապարհը ընկալելու:

Типографія Капцел. Главнотач. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лорист-Меликовская ул., д. каз.